

Arrest

nr. 167 872 van 19 mei 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 26 maart 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 september 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIBI, die *loco* advocaat D. ANDRIEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. BOUMAHDJ, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 januari 2010 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 12 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing wordt vervolgens ingetrokken. Op 14 mei 2012

neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag opnieuw ongegrond wordt verklaard. Ook deze beslissing wordt vervolgens ingetrokken. Op 23 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris wederom een beslissing waarbij de aanvraag ongegrond wordt verklaard.

Op 5 juli 2012 dienen verzoekers een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 7 september 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 4 maart 2013. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden:

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); het standaard medisch getuigschrift beantwoordt niet aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid.

Uit artikel 9ter §1, 4e lid en artikel 9ter §3, 3° volgt de verplichting, op straffe van onontvankelijkheid de drie medische gegevens, m.n. de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, in de aanvraag mee te delen, onder vorm van een standaard medisch getuigschrift zoals gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007. Het standaard medisch getuigschrift dd. 11/06/2012 toont geen enkele uitspraak omtrent de graad van ernst van de ziekte. Bovendien werd in de initiële aanvraag dd. 05/07/2012 geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaard medisch getuigschrift. Alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiending van de initiële aanvraag (Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011). Bij gebrek aan één van de in art. 9ter §1, 4e lid vereiste medische elementen, dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In de synthesesamenvatting voeren verzoekers de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Zij wijzen erop dat in het standaard medisch getuigschrift, dat werd toegevoegd aan het dossier, werd vermeld dat verzoekster lijdt aan een terminale nierinsufficiëntie. Hieruit blijkt dan ook duidelijk de graad van ernst van de ziekte.

2.2 In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij het volgende:

“In het enige middel roepen verzoekers de schending in van artikel 9ter Vreemdelingenwet, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, van artikel 3 EVRM.

Verzoekers stellen dat de graad van de ernst van de ziekte wel blijkt uit het standaard medisch getuigschrift, waarin letterlijk wordt vermeld dat verzoekster aan een terminale nierinsufficiëntie lijdt.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de graad van de ernst van de ziekte niet werd vermeld in het standaard medisch getuigschrift van 11 juni 2012 en dat er geen andere medische getuigschriften werden toegevoegd die opgesteld werden conform het model van het standaard medisch getuigschrift.

Verwerende partij merkt op dat de 'terminale nierinsufficiëntie' vermeld werd bij de 'medische historiek' in het standaard medisch getuigschrift.

Bij het onderdeel 'B/DIACNOSTIC', waarbij verzoekers de ziekte, de graad van de ernst en de nodige behandeling moesten invullen wordt enkel vermeld: 'patiente greffée renale'.

In tegenstelling tot hetgeen verzoeker aldus voorhoudt dient conform artikel 9ter, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet het medisch getuigschrift uitdrukkelijk te vermelden welke de graad van ernst van de aandoening is. Indien de graad van ernst niet wordt vermeld op het medisch getuigschrift verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk in toepassing van artikel 9ter, §3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers zien bij hun kritiek evenwel over het hoofd dat in casu geen beoordeling gemaakt van enige medische informatie: er werd geen oordeel geveld over onder meer de graad van ernst van de vermelde aandoening. Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de gemachtigde een inhoudelijke beoordeling van

het medisch getuigschrift heeft gemaakt. De gemachtigde heeft slechts vastgesteld dat de graad van ernst van de medische aandoening niet op het voorgelegde standaard medisch getuigschrift werd vermeld.

Het komt immers aan verzoekers toe om de nodige elementen naar voor te brengen teneinde hun aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter afdoende te ondersteunen. Uit hetgeen hiervoor reeds werd uiteengezet blijkt bovendien dat, om ontvankelijk te zijn, de graad van ernst uitdrukkelijk in het standaard medisch getuigschrift dient te worden vermeld. (RW nr. 87 383 van 11 september 2012).

Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen en niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr. R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte- en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (cfr. R.v.St., nr. 164.171, 27 oktober 2006; R.v.St., nr.172.821, 27 juni 2007 e.a.).

Het loutere feit dat een aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen als onontvankelijk werd afgewezen laat op zich niet toe te besluiten dat er ook een

gezondheidsproblematiek aanwezig is die ingevolge de uitvoering van een bevel om het grondgebied te verlaten in dusdanige mate zou beïnvloed worden dat kan besloten worden tot een inbreuk op artikel 3 van het EVRM.

In principe hebben vreemdelingen geen recht om in een staat te blijven om er te kunnen genieten van de medische, sociale en andere vormen van bijstand. Enkel in erg uitzonderlijke omstandigheden kunnen ze wel een verblijf afdwingen.

Indien de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, dient het medische risico geenszins meer te worden ingeschat door een arts aangesteld door het bestuur. Aangezien niet aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden werd voldaan dienen de voorwaarden betreffende de gegrondheid van de aanvraag immers niet nader onderzocht te worden, noch diende dienomtrent te worden gemotiveerd.

Indien een vreemdeling dermate ernstig ziek is dat zijn verwijdering een schending zou uitmaken van artikel 3 van het EVRM leert de praktijk dat het bestuur deze persoon niet verwijdert. Echter belet dit geenszins dat de aanvraag van de vreemdeling onontvankelijk wordt verklaard bij gebreke aan het voldoen aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden, noch dat aan de vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten wordt gegeven.

Zoals reeds vastgesteld, maakt verzoeker, noch in zijn aanvraag, noch in zijn verzoekschrift aannemelijk dat zijn medische situatie dermate ernstig is dat een verwijdering een schending zou uitmaken van artikel 3 van het EVRM. Evenmin toont hij met een begin van bewijs aan dat hij een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling.

In casu kan enkel worden vastgesteld dat verzoeker zich in zijn inleidend verzoekschrift beperkt tot het uiten van vage en algemene beschouwingen, zonder uiteen te zetten om welke reden artikel 3 van het EVRM geschonden zou worden in zijn concrete geval. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich, volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel van het 3 EVRM. Een eventualiteit dat artikel 3 van het EVRM kan worden geschonden, volstaat op zich niet. (R.v.St. nr. 105.233 van 27 maart 2002, R.v.St. nr. 105.262 van 28 maart 2002, R.v.St. nr. 104.674 van 14 maart 2002).

Het middel is ongegrond."

2.3 De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter, § 3, 3^e juncto artikel 9ter, § 1, 4^e lid van de vreemdelingenwet. In de beslissing wordt gemotiveerd dat het voorgelegd standaard medisch getuigschrift van 11 juni 2012 geen enkele uitspraak toont omtrent de graad van ernst van de ziekte.

Artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aan toont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Artikel 9ter, § 3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aan toont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° indien de in §1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Uit artikel 9, § 3, 3° *juncto* artikel 9, § 1, vierde lid van de vreemdelingenwet blijkt inderdaad dat het standaard medisch getuigschrift de ziekte, haar graad van ernst en noodzakelijk geachte behandeling moet vermelden en dat de gemachtigde van de staatssecretaris de aanvraag niet-ontvankelijk verklaart indien het medisch getuigschrift niet aan die voorwaarde beantwoordt.

In casu bevat het voorgelegd standaard medisch getuigschrift van 11 juni 2012 de vermelding ‘terminale nierinsufficiëntie’. Uit deze vermelding blijkt de graad van ernst van de ziekte. Dit wordt ook niet betwist door de verwerende partij in de nota met opmerkingen. Dat de graad van ernst van de ziekte niet is vermeld onder “B/Diagnostic” maar onder “A/ Historique médicale” doet geen afbreuk aan het feit dat de graad van de ernst van de ziekte weldegelijk vermeld is in het voorgelegd standaard medisch getuigschrift zoals voorgeschreven in artikel 9ter, § 1, 4e lid van de vreemdelingenwet. Het voorgelegd standaard medisch getuigschrift voldoet bijgevolg aan de voorwaarde van artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet en in tegenstelling tot het motief in de bestreden beslissing kan wordt vastgesteld dat het standaard medisch getuigschrift de vermelding van de graad van ernst van de ziekte bevat.

Verzoekers tonen aan dat de motivering in de bestreden beslissing niet afdoende is aangezien het voormeld standaard medisch getuigschrift de vermelding van de graad van ernst van de ziekte bevat.

De aangevoerde schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt aangenomen.

Het enige middel is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 september 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend zestien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN